

בעריכת אשר פויכטוונגר
alongarin@gmail.com

נעלה!

כניסת שבת 16:27
מוצאי שבת 17:28

עלון

גרעין תורני הרצליה

"וזר יקום ואי..."

מס' 1137 פרשת מקץ ה'תש"פ

הרב דוד הורדן

ראש הגרעין התורני - הרצליה

תורת חיים

מה קרה בח' בטבת?

ובנשמה עצמה יש מדרגות רוחניות נוספות: נפש, רוח, נשמה וכו'.

הרמב"ן בהקדמתו לתורה כותב שכל שמותיו של הקב"ה רמוזים בתורה, בפסוקים, בתגים, בכתרים וכמבואר בגמרא (מנחות כט, ב) "שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שהיה יושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות..."

ובמהר"ל ("תפארת ישראל" פרק יג) מביא בשם הזוהר פרשת בהעלותך: אוי לאותו אדם שאומר שהתורה באה להראות לנו סיפורים בעלמא ודברי הדיוטות דאם כן - אפילו בזמן הזה אנו יכולים גם-כן לעשות תורה ואף יותר טוב מסיפורי התורה אלא כל דברי תורה הם דברים וסודות עליונים, יש עולם עליון ויש עולם תחתון האדם נמצא בעולם תחתון. המלאכים נמצאים בעולם העליון ושם נאמר עליהם "עושה מלאכיו רוחות" (תהילים ק"ד, ד) ושעה שיוֹרד למטה לעולם התחתון הם מתלבשים בלבוש של העולם שלנו וכמו שאמר גבי אברהם שהמלאכים הופיעו אצלו כבני אדם ואי-לאו הכי לא היה יכול העולם לסובלם.

וכשם שבמלאכים זה כך, כך - התורה שבה ברא הקב"ה את כל העולמות - לולי לבושי העולם - לא היה יכול העולם לסובלה וע"כ סיפורי התורה הם הלבושים של התורה ויש בהם דברים עליונים שכדי להורידם - הם הולבשו בסיפורי התורה, ומי שחושב שהלבוש זה התורה ממש ואין משהו אחר - תיפח רוחו. ולכן אומר דוד "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" (תהילים קי"ט, יח) דהיינו שדוד יודע שמה שכתוב בתורה זה רק המלבוש ומתחתו יש הרבה דברים שיש לגלות ולהוציא מתוך הלבוש, מתוך ההסתר.

וכך, יש בני-אדם שרואים אדם לבוש והם חושבים שהלבוש הוא הבן-אדם והם אינם יודעים שמתחת הלבוש יש גוף והוא הבן אדם. אך גם הגוף עצמו הוא מלבוש של הנשמה.

המשך בעמוד הפנימי

הנשמה מתלבשת בגוף והגוף מתלבש במלבוש.

בשולחן ערוך סימן תק"פ מובאים ימים שנהגו להתענות בהם ובתוכם ח' בטבת. במגילת תענית מובא שבח' בטבת נתרגמה תורה ליוונית ובא חושך לעולם שלשה ימים והיה יום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל. ולכאורה מה רע בתרגום התורה. ומהו ענין החושך שבא לעולם?

כשהקב"ה יורד להר סיני נאמר למשה "הנה אנוכי בא אליך בעב הענן... וגם בך יאמינו לעולם" (שמות י"ט, ט). ומדוע התגלות ה' לישראל צריכה להיות בצורת ענן, ערפל? הרי ערפל עניינו הסתר, החשכה, ומדוע ה' מסתתר ברצותו להתגלות לישראל?

אלא היסוד הוא: שככל שהדבר גדול יותר, כשהוא יורד לעולמינו הוא אינו יכול להתגלות בעצמותו אלא הוא צריך להופיע בהסתרה כלשהי, האור שמגיע אלינו מהשמש עובר דרך כל מיני שכבות שמסננים את האור, וכן כתב בעל התניא ב"שער היחוד והאמונה" (פרק ד') על הפסוק, "כי שמש ומגן ה' אלוקים" (תהילים פ"ד, יב), שאי אפשר להסתכל על שם ה' רק אם הוא מתלבש בשם אלוקים. וזאת - כשם שאי-אפשר להסתכל בשמש רק דרך מגן. וזוהי הסיבה שהקב"ה מתגלה "בעב הענן". גם כאשר אדם יוצא לרחוב - הוא מתלבש. ההתגלות שלו עטופה מלבושים. וכך כל דבר עליון שבא לעולמינו מתלבש במלבושים - מסתתר. ויש כאן סוג של פרדוקס - דווקא כשהקב"ה רוצה להתגלות - הוא צריך להסתתר.

כמו כן מצינו רעיון זה בספרי הקבלה ביחס לארבע המדרגות שבהם מופיע העולם בדרך של השתלשלות. האצילות - היא עולם רוחני לגמרי, ולאט לאט עולם זה מתחיל להתגלות - ברבדים נמוכים יותר בריאה, יצירה עשיה, כשהעולם החומרי נקרא עולם עשיה והוא אינו עולם בפ"ע אלא הוא מלבוש של העולם הרוחני שאינו יכול להופיע בעולמינו כמו שהוא, ועל כן לובש צורה חומרית, גשמית יותר.

וכך הוא הדבר ביחס לחלקי הנשמה שסימנם נר"ן ח"י דהיינו - נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה. וגם כאן הפירוש הוא שהנשמה הרוחנית שהיא חלק אלוה ממעל אינה יכולה להופיע בעולמינו כפי שהיא ועל כן היא נכנסת באדם שיש לו גוף והגוף הוא הלבוש של הנשמה. וגם הגוף עצמו מתלבש בלבוש- בגדים.